



# SKutečná DEMokracie

Svazek 1  
Číslo 3

Oběžník pro potřebu lidí, jež hledají  
Internetový a samizdatový časopis

Mimořádné vydání  
Léto roku 2011

## Slovo ke čtenářům

*A Světlo svítí v temnotách ...*

### Redakce

Redakci tohoto internetového časopisu tvoří lidé, kterým není jedno, co se v naší zemi děje. Není jim jedno, že tu opět existuje selektování zpráv, že tu existuje překrucování těchto zpráv, a že tu dokonce existuje vyložená dezinformační kampaň. Lhaní a cenzurování je něco, čemu se hodláme postavit. Jde totiž o základní práva na informace, dané naší Ústavou a dalšími zákony této země. Stávající systém postkomunistické vlády se od principů DEMOKRACIE silně odklonil a systém, který lze nazvat v tom lepším případě OLIGARCHIÍ ne-li něčím horším začíná evidentně opovrhovat lidmi a základními hodnotami lidského soužití.

V tomto časopise se chceme vyjadřovat k dění jak v našich zemích, tak i v Evropě ale i ve světě. Chceme nejenom pravdivě informovat, ale především hledat a nacházet odpovídající kořeny toho co se děje a proč tomu tak je. Nebudeme se zabývat komercí, ale budeme se snažit na základě pravdy a objektivitu, jež je reprezentována v současnosti zdravým "selským" pohledem na svět, nacházet odpovídající řešení.

Chceme zde vedle těchto úvah psát i o tom, co je v současnosti pozapomenuto či vědomě zasouváno do pozadí.

Chceme se ve svých úvahách dotknout palčivých problémů současnosti a ukázat na nesmyslnost současného politického dění našich popředních politiků.

Ukázat jak je možné vést společnost a v ní normální žití naplněné ideou budoucnosti, jak je možné vést školství a v něm vychovávat skutečnou avantgardu národa, či jak vést zdravotnictví a přeměnit ho ve službu lidem. Jak a proč jsou současné metody soudnictví zvrácené a proč není možné se dovolat práva.

Vše to chceme a budeme vést v duchu pravdy a odpovědnosti za napsané.

**Tento časopis nebude místem pro nářky, ale pro seriózní vědomé poznání skutečností. Chceme to vše psát v duchu SKUTEČNÉ DEMOKRACIE.**

## OBSAH

Skutečná demokracie	1a
Provolání k národu	3b
.	...
.	...
Konec	4b

## Skutečná demokracie

(Text je krácen – omezená kapacita časopisu.)

Jedním se základním pohledů, je i můj pohled na svět ve smyslu žití společnosti a tedy pohled na to, čemu se zde říká demokracie. Abychom pochopili zvrácenost tohoto systému, tak se napřed musíme podívat na to, co to ta demokracie, kterou se tady každý ohání, vůbec je. Tento celkový pohled na dění je možný díky tomu, že existují dějinné vlny. Ty se v jistých časových obdobích opakují, ve smyslu prožití, ale pochopitelně na vyšší oktávě, která odpovídá vyššímu lidskému vývoji. Bližší lze nalézt v pracích pana Páleše, významného evropského myslitele žijícího na Slovensku. Pro informaci doplňuji, že od roku 1992 je na světě nové paradigma, které hovoří o tak zvané páté interakční síle, která doplňuje stávající čtyři (gravitaci, elektromagnetismus, slabou a silnou jadernou sílu) a nazývá se vědomá informace. Tím byl ve vědeckém světě zrušen směr materialismu jednou a provždy. To, že u nás se o tom neučí ani na vysokých školách a materialismus zde přežívá, je hrubou obžalobou našeho zřízení. Na základě tohoto tvrzení si lze snadno vydedukovat i ony časové vlny, které působí na vývoj lidstva a především na vývoj vědomí každého jednoho z nás. Předchozí obdobná vlna, která významně koresponduje se současnou situací, bylo Klasické Řecko z doby před 2,5 tisíci lety. I tam bylo cosi, co nazývali demokracii. Z dějinných zákonů pak plyne, že tuto demokracii máme rozvinout a dostat na vyšší rovinu. Základy ale už vybudovali staří Řekové a tudíž my můžeme provádět pouze další její rozvinutí. Takže se pojďme podívat na to, co nám toto staré Řecko odkázalo.

### Řecká demokracie.

Staré Řecko byl otrokářský stát, ostatně jako všechny státy té doby. Demokracie se v něm objevila ve svém začátečním stavu, který kladl základy tomuto směru. Tvrzení, že tuto demokracii nelze převzít, protože tam otroci neměli hlasovací právo, je nesmyslem. Nesmyslem proto, že se nejednalo o dokonalou demokracii, ale o její základy, které máme přebírat a tuto demokracii dále budovat. Podívejme se tedy na to, co tato demokracie je a jaké to má vlastně základy a co to tedy máme rozvíjet.

Jak tedy probíhala volba představitelů Athén té doby? Na velkém shromáždění lidu se jednotliví kandidáti představovali tak, že předstoupili před plénum shromážděných se svou ideou či plánem, který chtěli realizovat. Lidé o nich nehlasovali, ale aplausem či hlasitým nesouhlasem dali najevo své přání, zda tito lidé budou přijati či nikoliv. Ten, kdo získal nejvíce sympatií, pak stanul v čela města.

**Pokračování na str 2**

## Zhodnocení:

Tento systém vylučoval to, aby se mohl dostat k moci ten, kdo získá o zlomek procenta víc než 50% hlasů. Neexistovalo totiž hlasování, ale celkový souhlas, který nevylučoval, že několik lidí (občanů) bude proti. Vyžadoval ale souhlas velkého počtu přítomných lidí. To nebylo snad proto, že by staří Řekové byli tak hloupí, že nechápali systém hlasování, ale proto, že byli tak moudří a nahradili ho vhodnějším systémem, tedy systémem "velké většiny", čímž se automaticky vyhnuli onomu fenoménu s "50% hlasů" (viz naše volby z roku 2006 – neboli patové volby). Hlasování zásadně probíhalo o idejích (myšlenkách), a o možnosti jejich naplnění těmi, kdo tyto ideje nesli, tedy o jednotlivých (konkrétních) lidech. Pokud se tedy neobjevilo něco, co by bylo dokonalejší nežli stávající systém, pak "aplaus" byl velmi vložný, pokud vůbec byl. V tom případě vše zůstávalo při starém (změna nebyla nutná). Lidé s myšlenkami na vlastní prospěch v tomto systému neměli šanci, alespoň ne tak, že by to veřejně deklarovali, či by to o nich bylo známo. Tito lidé se setkali pouze s nesouhlasným projevem přítomných lidí. Z dnešního hlediska by se zdálo, že aplaus není dostatečně přesný na rozlišení těch nejlepších. To je sice pravda, ale o to přeci vůbec nešlo. Je jedno, zda bude přijat dříve ten či onen plán či idea a ten následný později, pokud je onen plán (idea) dobrý. Důležité bylo pouze to, že to bude dobré. O to přeci šlo.

Řekové tak do svého čela dostávali to nejlepší, co bylo v té době možné, a co bylo k dispozici, a tyto ideje pak byly zajišťovány lidmi, kterých si staří Řekové vážili a kteří byli ve všeobecné úctě. Je snad pochopitelné, že tito lidé museli splňovat jisté mravní a lidská hlediska, jinak neměli šanci uspět. Je snad pochopitelné, že to co přinášeli, byla jejich vize práce a tvoření pro ty druhé (tedy pro ostatní) a vlastní prospěch musel být do značné míry utlumen.

Staré Řecko neznalo pojem zastupitelská demokracie, neznalo pojem volených stran, neznalo pojem volební kampaně, neznalo pojem reklamy, neznalo pojem masmedií ve smyslu propagace jen jistých myšlenek, neznalo pojem parlamentu. Vládli prostě ti nejlepší. To co znali a odmítali je systém vlády zájmových skupin, tedy vládu Oligarchie, kterou měli možnost vidět v mnoha státech kolem sebe. Řekové tak položili základy demokracie. Pojdme se tedy podívat, co jsme s tím vyvedli v současnosti, a kam se tedy nutně musí tento systém ubírat, a také ubírat bude, neboť "duch času" nestrpí to, aby lidstvo pokleslo, ale naopak, aby tento systém PRAHU (tedy očistu) současnosti překonalo a tím se upevnilo ve svých jedincích, kteří porozumí vývoji, a kteří zajistí tento správný budoucí směr rozvoje

Často se argumentuje tím, že Řekové měli pouze městský stát a tedy "volby" mohly probíhat zcela jinak a řízení tohoto městského státu je něco jiného, nežli řízení současného státu. Jde pochopitelně o naprostý nesmysl, daný tím, že v současnosti u nás není demokracie. Pouze je tento systém současnými "politiky" tak nazýván. Už několik tisíciletí je ale takovýto systém, který u nás vládne, nazýván oligarchií, tedy vládou zájmových skupin, kterými politické strany jednoznačně jsou. Je totiž jedno, zda za vládu v oligarchii budeme považovat šlechtický rod, nebo vlivné skupiny finančních korporací, nebo vládu stran, které jsou těmito korporacemi řízeny (což je případ současnosti) nebo ještě něco jiného. Jde vždy o vládu něčeho, kde jednotlivý příslušník této vládní struktury není odpovědný lidu, ale té dané struktuře. Budme

konkrétní. Příslušník strany Věci Veřejné musel podepsat smlouvu o totální podřízenosti svému vedení strany, jinak by mu tato strana neumožnila kandidovat. Tato smlouva je porušením ústavy, protože poslanec musí složit slib, že jeho jednání je v souladu nejen s jeho morálkou ale i v zájmu lidí této země. Jde tedy jednoznačně o komplot velezrady. Kupodivu to nikdo nejen netrestá, ale ani nikdo aktéry této smlouvy nevolá k odpovědnosti.

## Volby.

Jak tedy udělat volby, aby odpovídaly volbám v demokratickém duchu? Zcela jednoduše. Vezměme za příklad naší republiku. Má 10 milionů. Pro zjednodušení si představme, že všech 10 milionů volí. Takže uděláme místní sdružení o omezeném počtu, dejme tomu o 100 lidech. Tito lidé se mezi sebou znají dostatečným způsobem, aby věděli kdo je kdo. Tito lidé zvolí svého zástupce. To jsou jediné platné volby, které může zajistit kdokoliv.

Uvedu zde konkrétní příklad, jak by tato volba mohla probíhat. Na List papíru A4 sepiši seznam všech cca 100 lidí (ve skutečnosti by to bylo číslo od asi 75 do 150).

Z tohoto seznamu přečtu na shromáždění všech občanů uvedené obce první jméno. Takto osloveného člověka se zeptám, koho by on chtěl mít v čele obce. Oznámi mi jméno a já si u něj poznamenám pořadové číslo tohoto člověka (viz tabulka). Přečtu dalšího a ten mi oznámí také někoho a tak dále, až je přečtu všechny. Platí zásada, že oslovený člověk může uvést kohokoliv z uvedeného seznamu, jen ne sám sebe. Po ukončení čtení mám v ruce seznam, kde lehce zjistím, kdo získal nejvíce hlasů.

Člověka, který získal nejvíce hlasů, pak požádám o to, aby stanul v čele obce. Jistě, může to odmítnout, pak bych tedy požádal toho, co získal druhý největší počet hlasů, a pokud i ten odmítne, tak toho třetího.

Jenomže, upřímně řečeno, odmítnout důvěru sousedů, není tak jednoduché. Ta se budovala léta a vychází ze skutečné důvěry. To není kalkul manažerů, kteří si potřebují zvolit vedení, to je důvěra lidí a ta také zavazuje. Takže obava o to, že by nebylo toho, kdo by stanul v čele společnosti je zcela lichá. Jako příklad může sloužit volba vedení ve skutečných zemědělských družstvech z let 1946 až 1947 nežli je komunisté zlikvidovali, nebo z kampeliček První republiky, což byly finanční družstva, která byla opět založena a prosperovala v rámci sousedské výpomoci.

No a co dále?

Uvedený zvolený zástupce postoupí do druhého kola, kde se sejde s dalšími deseti sousedními zvolenými zástupci. Tam je z nich vybrán jejich volbou opět jeden, který postupuje opět do vyššího kola.

Dá se předpokládat, že zvolený člověk je člověkem známým nejen v rámci oněch sta lidí vlastní obce, ale že je znám i v okolí a to díky svému jednání a svým aktivitám. Takže i v rámci druhého kola se dá ještě s velkou pravděpodobností předpokládat fenomén přímé známosti jednoho s druhým, ve smyslu toho, co ten člověk je a co představuje.

Místo těch, kteří postupují dále, se automaticky doplňují ti, kteří ve volbách byli o něco méně úspěšní. Pro systém naší republiky, v naznačeném počtu, by to představovalo pouhých šest kol. Pro kontrolu je zde uveden seznam. První číslo je číslo lidí ve skupině, druhé je počet skupin v zemi. Takže je to 100-100 000, 10-10 000, 10-1000, 10-100, 10-10, 1-1. Po šesti krocích jsem u jednoho nejvyššího představitele. Jak jednoduché. Celý humbuk kolem voleb je jen mediální bublina. Odvolání kohokoliv

je opět velice jednoduché a vychází z principů skutečné demokracie. Pokud skupina, která dotyčného delegovala, ho dodatečně uzná nezpůsobilým, pak ho jednoduše odvolá a místo něho postupuje další, tak jak bylo již naznačeno. Zde záleží na tom, ve které skupině dojde k jeho odvolání. Odvolat ho může kterákoliv skupina a on se propadá na její stupeň. Celý systém je podrobně probrán v mých knihách, ale z naznačeného je patrné, oč jde dostatečným způsobem. K tomu nemusí existovat žádné strany ani cokoliv jiného vzatého ze současného systému oligarchie.

### **Emoční inteligence (IE).**

Tento systém je pak velmi snadné kombinovat se systémem emoční inteligence a delegovat pak zástupce v kombinaci zvolených i emočně významných lidí. Opět odkazují na své knihy. Zde jen upozorňuji, že jde o systém nad emocemi, tedy systém moudrosti, který se sice nazývá emoční inteligence, ale pracuje s hodnotami nad touto emoční oblastí.

Pro ty co nemají bližší znalosti o IE (emoční inteligenci) pak jen malá poznámka. Jde o systém, kterým lze otestovat lidi (podobně jako IQ) s tím, že se testuje schopnost a vyspělost daného jedince. Na spodních hodnotách tak budou lidé, kteří jsou chamtiví, zlí, kteří představují kariéristy, a lobbisty či podvodníky všeho typu. Jsou tam pochopitelně i lidé, kteří jsou egoističtí a lidé kteří jsou nemorální. Zvedání indexu IE představuje pak lidi, kteří postupně začínají nahlížet prospěšnost spolupráce a tvořivé práce. Jsou tedy lidmi, kteří uplatňují dobro před zlem a práci před zahálkou. Uplatňují pomoc druhým, před svým vlastním prospěchem. Vysoký index IE pak mají lidé, kteří pochopili, že smyslem života je práce pro druhé, že smyslem života je moudrost, že smyslem života je tvořivost na vědomém základě. Jsou to tedy lidé typu J. A. Komenského, Karla IV, T. G. Masaryka a podobně. Dnes není problémem tyto lidi takto rozlišit.

Takže dnes je možné zajistit to, že v parlamentu, či jiném uskupení, které bude tvořit zákony, nebo ve vládě, která podle nich bude vládnout, nebo v justici, která bude dle nich rozhodovat, budou naprosto odpovědní a moudří lidé.

Zde pro krátkost pojednání není rozebrána situace, která jednoznačně určuje oddělení výkonné, zákonodárné a soudní moci od sebe navzájem.

Je snad pochopitelné, že není možné, aby ten, kdo zákon vytvoří, podle něho vládnul a dokonce i rozhodoval. Paskvil současné oligarchie a její moci, musí být jednoznačně ukončen. Opět bližší rozbory toho, jak to má vypadat, je možné získat v mých knihách.

Lidé, kteří mají skutečnou demokracii rozvíjet, tedy musí být těmi, kdo stojí na pevných morálních hodnotách. To znamená, že se jedná o lidi, kteří pracují pro druhé a tuto práci považují za smysl svého života. Tato tvrzení je rozhodující a nelze ho obejít. Tito lidé jsou lidmi, kteří nepožadují ani moc ani majetek, ale není jim jedno, kam a jakým způsobem se společnost ubírá. Jsou ochotni pro ni pracovat, a v okamžiku, kdy se najdou vhodní jedinci, jim výsledky své práce předat a radovat se z toho, že jsou k dispozici další a další lidé, kteří jsou ochotni pracovat pro druhé.

### **Proč je současnost taková, jaká je?**

Jde o systém strážce prahu. Ti, kteří cosi vědí o skutečné esoterice vědí, o čem mluvím. Pro ty ostatní, jde o jakýsi systém "prahu", tedy jakési překážky. Teprve jejím

zdoláním je možné pokračovat dál. Takže teprve zdoláním nástrah Zlatého telete a nástrah Mamonu je možné vejít do stavu, kdy bude možné skutečnou demokracii dále rozvíjet. Toto zdoláním je nezbytné pro lidi, kteří stanou v čele této nové, tedy skutečné demokracie, a vlastně za sebou budou svým příkladem vytahovat další.

Podíváme-li se na základy demokracie starého Řecka, tak vidíme, že do čela se vždy dostávali nejlepší lidé té doby. Byli to lidé s nejlepším možným ideovým cílem, tedy s tím, co předznamenávalo to, o čem zde mluvím.

Abych podal důkaz na občasně vznášené námitky těch, kdo o této věci vědí málo, nebo dokonce nechťejí vědět nic, jen aby nemuseli přiznat barvu nevědomosti, uvádím příklad nemocnice.

### **Příklad.**

Představme si nemocnici, kde je vynikající primář a skupina doktorů na jeho úrovni, pak další skupina doktorů zcela průměrných, pak je tam personál a naposledy je tam také i pomocná obsluha, v níž pracuje i vrátný. Předpokládejme, že do této nemocnice je přivezen člověk se zraněním a s dalšími komplikacemi svého zdravotního stavu. Pokud tedy nemocnici přirovnáme k našemu zřízení a onoho nemocného člověka k problému, který je nutno řešit, pak tu máme vynikající příklad. Mnozí zde tvrdí, že demokracie je to, že do vrcholných orgánů může být zvolen kdokoliv, třeba i onen vrátný. V případě nemocnice by to znamenalo, že vrátný bude rozhodovat o operaci, léčení a pochopitelně že i on stanoví diagnózu. Že je to nesmysl, nahlídne každý. To, že idiot se nemůže dostat do vrcholné politiky, kde se dnes rozhoduje o životech mnoha lidí a to jak jejich fyzického žití, tak i způsobu žití, nahlíží málokdo.

Demokracie je vynikající systém, to není a nikdy nebyl paskvil nevědomých a hloupých lidí. To je souručenství lidí, kteří jsou nadáni moudrostí a vědomostmi. V našem ukázkovém příkladu by to pak odpovídalo poradě vrcholných lékařů nad pacientem, tedy těch nejlepších lidí v této zemi nad jejím stavem a nacházení východisek pomocí vzájemných diskusních rozprav vedených na úrovni tomu odpovídajících.

V současnosti je nutné vyjít z marasmu porušených lidských vztahů. To nelze udělat direktivním rozhodnutím. Například jen pouhým zavedením ekonomické reformy a je jedno, zda dobré (jako je např. Schlimbachova reforma) nebo méně dobré. Problém je v tom, že pokud nebudou k dispozici lidé na odpovídající morální úrovni, kteří by to zaštitili, tak je to o ničem. A.M.

## **Provolání k národu**

### **Voláme vás na setkání dne 24. září 2011 v 15 hod. na Václavské náměstí v Praze.**

Kořeny naší státnosti se tvořily a vytvářely v době sv. Václava, patrona naší země. Proto se toto setkání koná v předvečer jeho svátku. Cítíme povinnost svolat toto celonárodní shromáždění, které nám vrátí hrdost a odpovědnost, právě v tuto dobu.

Voláme všechny lidi z celé naší země, a to bez rozdílu rasy, náboženství či politického přesvědčení.

Voláme Vás proto, abyste vyjádřili své stanovisko k totalitně - oligarchickému systému současných vládců. Vyzýváme Vás k tomu, abyste opět převzali vládu věcí veřejných do svých rukou a zloděje, lháře a podvodníky všech

kalibrů poslali tam, kam patří. Je třeba se zbavit lidí, kteří propadli mamonu. 60 let nám politici a politické strany lžou a kam nás dovedli? Tuto naši zemi dnes vlastní hrstka lidí a díky koupeným politikům ji řídí! Odmítáme praktiky nastrčených takzvaných alternativních organizací, které jsou jen šidítkem a lživou fata morgánou skutečnosti a to včetně odborů. Chceme aby vládu do svých rukou převzal lid a to prostřednictvím moudrých lidí typu T.G. Masaryka. Vláda patří do rukou skutečných odborníků, do rukou moudrých lidí, kteří vzešli z lůna národa a kteří zároveň odmítají komunisticko-fašistický šmejdi současnosti.

My, kteří nemůžeme zůstat hluchí k tomu co se zde ve společnosti děje, se obracíme na všechny lidi této země s výzvou, abychom se už více nevěnovali nesmyslnému a zotročujícímu systému a věcem z něho plynoucím, který zavádí současná vláda. Budeme se aktivně snažit o nápravu ve smyslu vybudování odpovědné společnosti. Tato postkomunistická vláda zavedla naši zemi do propasti a marasmu. Cesta ven vede pouze přes **SKUTEČNOU DEMOKRACII**. V ní není zapotřebí politických stran, ani lobbistů a pochopitelně ani současných zlodějí a dnes už i vrahů, kteří si uzurpují vládu nad námi. Volby v této **SKUTEČNÉ DEMOKRACII** se provádí zezdola v souručenství lidí, kteří se znají, a kteří jsou v rámci "obce" schopni postavit do svého čela ty nejlepší. Ti pak svou vlastní volbou určí ty, kteří je zastoupí na okrese a následně v kraji až posléze ve státním aparátu. Veškerý humbuk kolem voleb je nafouknutá mediální bublina a je naprosto zbytečný a to včetně všech kampaní, reklam a billboardů. Do čela státu se tak mají možnost dostat odpovědní lidé, kteří propagují tvůrčí spolupráci. Odvolání kohokoliv je pak možné v průběhu celého jeho mandátu kdykoliv. Zavádí se odpovědnost a ruší se imunita.

Stávající (současná) společnost vychází ze zásady - **žití na dluh** a ze zásady - **po nás potopa**. Tyto zásady samy o sobě pak vylučují morální aspekty, kterými tato společnost již zcela okázale opovrhuje. Slušnost je zde nahrazována neurvalostí, odpovědnost sobectvím a lidskost bezcitelností. **LEŽ** je tu prezentována jako cosi normálního a **PRAVDA** je zde stavěna do pozice zesměšnění. **Ryba smrdí od hlavy a Česká republika od vlády!**

O našich životech, naší budoucnosti, teď nerozhoduje naše svobodná vůle, ale závislost otroka na otrokáři! Otrokářem se jeví globální finanční systém, rozprostírající se jako tisícíhlavá hydra nad domněle suverénními a svobodnými společnostmi jednotlivých národů. Finanční systém, postavený na principu letadla prostřednictvím úroků a spekulativních, fiktivních finančních operací, vysává jako nenasytý upír domácí ekonomiky států! Ožebračuje obyvatelstvo a bezohledně likviduje životní prostředí, žene národy do stále větší chudoby a totální závislosti na omezeném množství samozvaných „ELIT“, uzurpujících si na úkor většiny obyvatelstva většinu zdrojů a zisků.

Pojďme se tomu postavit. Zrealizujeme novou vizi svobodného a zodpovědného člověka. Vizi svobodné a suverénní společnosti, která má svoji měnu a svůj finanční systém pevně ve svých rukou. Společnosti, která se podílí na zvyšování nejen svého, ale i celosvětového bohatství v ovzduší míru, tolerance a vzájemné kooperace mezi občany, mezi národy.

*T. G. M. žil a pracoval v duchu následné myšlenky:*

**KAŽDÁ SPOLEČNOST JE A ŽIJE SVŮU VIZÍ, POKUD JI NEMÁ, UMÍRÁ.**

Jsme avantgardou lidí, kteří chtějí spolu s vámi se spojit do jednoho šiku, a tím vytvořit jistotu čehosi, co by i pro ostatní lidi představovalo zachytný bod, či chcete-li světlo na konci tunelu, směřujícího pryč z tohoto marasmu porušených lidských vztahů.

Naším cílem je návrat ke stavu, v němž člověk je člověku člověkem a nikoliv vlkem. Kdy je normální jeden druhému pomáhat a ne ho ničit. Kdy není možné mít útluky pro psy, ale ne pro lidi. Kdy je normální, aby jeden druhému škodil a to jen proto, že má moc nebo že má peníze, přestože je to vysoce nemorální.

**Chceme**, aby opět rozhodovalo právo a nikoliv mamon a moc silnějšího.

**Chceme**, aby v této zemi byla spravedlnost povýšena na místo, které jí právem náleží od věků, kdy je člověk člověkem.

**Chceme**, aby kultura i umění v této zemi byla opět do-movem.

Jsme hnutím, které do čela společnosti volá ty nejmoudřejší a nejlepší lidi ve smyslu morálky, tolerance, pokroku. Lidi, kteří vědomě chtějí tvořit tuto společnost na humanistickém základě, jenž je odvozen od T. G. Masaryka, ale i od myšlenek našich velikánů typu J. A. Komenského. Toto hnutí je hnutím skutečné demokracie, která je odvozena ze základů klasické řecké demokracie. Zcela odmítáme paskvil současnosti, který se od demokracie odklonil a je jednoznačně OLIGARCHIÍ. Tím pochopitelně porušuje Ústavu a jiné základní zákony této země. Voláme po vytvoření

### SKUTEČNÉ DEMOKRACIE.

Máme připravenou konkrétní ekonomickou reformu, která zcela nahradí současný nelidský FINANČNÍ SYSTÉM, a vrátí peníze na hodnotu, kterou vždy měly.

Tedy na systém, který umožňuje směnu zboží. V našem navrhovaném projektu, který má tok peněz pod kontrolou, dosahujeme toho, že systém bude bez:

Ekonomických krizí, Nezaměstnanosti, Státního dluhu, Úroků a finančních spekulací, Korupce a bez nouze, Udržitelného růstu a eura, Cizích finančních zdrojů, Prodlužování odchodu do penze, Nedostatku času na sebe a svoji rodinu, Bez nedostatku financí, Složitého daňového systému, Lobbingu a vlezlé reklamy  
Samozřejmě uvažujeme se změnou školství a zdravotnictví ve smyslu skutečné výuky a skutečné léčby a ne byznysu. Uvažujeme o změně přístupu ke kultuře, která dnes má pouze oči pro pláč a totéž lze prohlásit o všech ostatních odvětvích společenských a kulturních včetně věd.

Svoboda dříve nebo později přijde po bouřích v arabských zemích i do České republiky. Čím dříve ale skončíme s nesmyslným a protilidovým systémem těch, kdo jsou jen loutkami v rukách skutečných mocipánů této země, tím lépe. Dokud je nepošleme do kanálů, odkud se zvedli, nebude v naší zemi možné cokoliv tvořit.

Až si uvědomíme, že to, co po nás život chce, tedy pomáhat jeden druhému, pak bude dobře. Tato **MYŠLENKA VZÁJEMNÉ POMOCI** je ta pravá, která je v našem národě dobře zakotvená a vždy při katastrofách se znovu a znovu probouzí. Teď jde pouze o jediné. Aby se tato myšlenka probudila trvale a trvale v nás zůstala zakotvená.

Antonín Mareš